

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Vår dato: 30.04.2015

Deres ref:

Vår ref: 15/00470-4

Besøksadresse:

Direkte tlf: +47-38141012

Saksbehandler:

Bjørn Jan Monstad

Bjorn.j.monstad@uia.no

Høringssvar fra Universitetet i Agder - forslag til endringer i forskrift om skikkethetsvurdering

§ 1. Nye utdanninger inkludert.

Vi mener at de bachelorutdanninger som er lagt til i § 1, er viktige å få inn under skikkethetsforskriften. At etter- og videreutdanninger inkluderes i forskriften støttes fullt ut. Dette er noe vi har savnet lenge. Flere av etter- og videreutdanningene er imidlertid blitt eller er i ferd med å bli masterutdanning, og vi ser det som nødvendig at teksten i forskriften endres slik:

«Bachelorutdanninger der studenter i de yrker de utdanner seg til, kan komme i kontakt med barn og unge, omfattes av forskrift om skikkethetsvurdering. Eksempler på slike utdanninger kan være bachelor i friluftsliv, idrett, drama, musikk mm.

I tillegg skal det foretas skikkethetsvurdering i etter-, videre- og masterutdanninger som bygger på ovennevnte utdanninger.»

§ 2. Formålet med skikkethetsvurdering

UiA mener at det innledningsvis ikke bør stå «faglige og personlige», da dette kan være noe motsigende i forhold til vurderingskriteriene. Dette utdypes i vurderingskriteriene.

Følgende ordlyd foreslås:

«Skikkethetsvurdering skal avdekke om studenten har de nødvendige forutsetninger for å kunne utøve yrket. En student som utgjør en mulig fare for liv, fysiske og psykiske helse, rettigheter og sikkerhet til de pasienter, brukere, barnehagebarn, elever eller andre studenten vil komme i kontakt med under praksisstudiene eller under fremtidig yrkesutøvelse, er ikke skikket for yrket.»

§ 3-5. Vurderingskriteriene.

Vi ønsker at vurderingskriteriene samordnes. De som er likelydende og gjelder for alle utdanninger, bør stå samlet. Kriterier som er spesifikke for den enkelte utdanning, kan deretter trekkes fram spesielt.

Spesielt viktig synes vi det er at lærerutdanningene og profesjonsutdanninger i teologi også blir omfattet av § 4 d .

Det er etter vårt skjønn ikke forenlig med god yrkesutøvelse å tilegne seg rusmidler eller medikamenter på ulovlig vis når det gjelder utdanninger hvor en blant annet skal være gode rollemodeller.

§5d og §4c om truende og krenkende adferd, bør også gjelde alle utdanninger. I §3 mangler dette.

§3d, §4b og §5b er relativt like og kan skrives likt for alle utdanninger. Det samme gjelder for §3e, §4e og §5f / §3f, §4f og §5d / §3g, §4h og §5h.

§ 6. Informasjon til studentene.

Foreslått paragraf støttes, men det ønskes i tillegg informasjon om at skikkethetsvurdering bør inngå som en del av praksisforberedelsene for alle studenter som omfattes av forskriften.

Informasjon til ansatte og praksisfelt.

Vi mener det må settes inn en egen paragraf om UH- institusjonens ansvar og plikt til å gi tilstrekkelig og relevant informasjon om skikkethetsvurdering internt til ansatte og til praksisfeltet. Det er mange tilbakemeldinger som tyder på at praksisfeltet er for dårlig informert. De kjenner lite til ordningen med skikkethetsvurdering, selv om den har fungert i mange år nå. Informasjon til praksisfeltet må gis kontinuerlig, da det stadig er store utskiftninger i personalet som veileder studenter.

Det samme gjelder for ansatte i høgskole- og universitetssektoren. Informasjonsarbeidet bør kombineres med tydeliggjøring av den løpende skikkethetsvurderingen, som alle som er i kontakt med studentene, skal foreta.

§7. Skikkethetsnemnd

Det er viktig med et bredt sammensatt utvalg, men det kan likevel vurderes å redusere til én faglærer i nemnda. Nemnden bør beholde to studentrepresentanter og to representanter fra praksisfeltet. Det bør tilstrebes en ordning som sikrer at studentene kan sitte lenger enn ett år. Skikkethetsarbeid krever erfaringskunnskap for at man kan gjøre gode vurderinger i hver enkelt sak.

§8. Institusjonsansvarlig

UiA slutter seg til forslaget som foreslått. I tillegg ønsker vi inn en setning om institusjonsansvarliges kompetanse:

«Institusjonsansvarlig må ha god kunnskap om profesjonsutdanning.»

Det er ikke nevnt noe om lengden på oppnevningsperioden for institusjonsansvarlige, vi foreslår at disse oppnevnes for 4 år med mulighet for forlengelser (følge åremålsperioder). Viktigheten av kontinuitet må gjerne presiseres.

§9. Tvilmelding

Vi synes at det viktig at studenter kan være anonyme overfor den studenten det er meldt tvil om. Dette er særlig viktig i de tilfellene der det er fare for represalier. Vi ber om at dette blir omtalt nærmere i rundskrivet.

§ 10. Behandling hos institusjonsansvarlig

Skikkethetsvurderingen inneholder som regel flere samtaler enn vurderingssamtalen. Studentene får i de fleste saker utvidet veiledning og oppfølging. Det er viktig at det også sies noe om dette i denne paragrafen. Vi foreslår følgende:

«Institusjonsansvarlig har ansvar for at utvidet veiledning blir iverksatt. Den utvidede veiledningen må dokumenteres skriftlig, og rapportene må inneholde en vurdering av studentens forutsetninger for utøvelse av yrket i forhold til de vurderingskriteriene veiledningen rettes mot.»

Rapporter fra den utvidede veiledningen vil inngå som en sentral del av innholdet i studentenes oppfølgingssamtaler med institusjonsansvarlig.

Vi støtter KDs vurdering om at det ikke er mulig å regulere omfang og tidsbruk i skikkethetsaker.

§11. Behandling i skikkethetsnemnda

Vi foreslår at det åpnes en mulighet for å opprette regionale skikkethetsnemnder. Dette vil kunne gi skikkethetsnemndene større erfaringsgrunnlag, og slik heve kvaliteten på arbeidet.

Dagens forskrift gir en utfordring med tydeligheten til hvilken utdanning studenten stenges ute fra. Pr i dag står det «utdanningen», og det blir av mange tolket som den spesifikke utdanningen studenten går på som vernepleier, faglærer, lege også videre. Høgskoler og universiteter har flere utdanninger innen helse- og sosialfag og lærerutdanninger. Vi må sikre at studenten blir utestengt fra **alle tilsvarende utdanninger** der studenten kan komme i kontakt med *pasienter, brukere, barnehagebarn, elever eller andre som forskriften er ment å beskytte.*

§12. Behandling i styret/institusjonens klagenemnd.

Utestengingsperiode

Vi støtter fullt ut muligheten for utestenging i minimum 5 år.

Vi mener det bør stilles krav for å kunne starte opp igjen ved studiet, uansett lengden på utestengingsperioden.

Sentralt register

RUST registeret må ha rutiner som inkluderer etter-, videre- og masterutdanninger som bygger på ovennevnte utdanninger, også de som har lokale opptak.

Andre forhold

Vi mener at det må presiseres i forskriften at en sak institusjonen har påbegynt, kan fullføres selv om studenten slutter. Vi regner saken som påbegynt når tvilsmelding er mottatt av institusjonsansvarlig og studenten innkalles til vurderingssamtale. Det må tydeliggjøres i forskriften når en sak er påbegynt.

Ressursbruk

Vi mener at følgende må presiseres i forskriften for å heve kvalitet og beredskap:

«Institusjonen har ansvar for at det settes av tilstrekkelig med ressurser til institusjonsansvarlig og det arbeidet som gjøres i forhold til skikkethetsvurdering.»

Institusjonsansvarlige er som regel den som informerer om skikkethetsvurdering både for praksisfelt, ansatte og studenter på ulike utdanninger. Hver vurderingssamtale krever mye for- og etterarbeid. Oppfølgings samtaler og eventuelle saksfremlegg til nemnd krever mye ressurser. Utvidet veiledning skal følges opp, og kontakt med samarbeidspartnere krever mye tid.

Samarbeidspartnere i en enkelt skikkethetssak kan være politi, studentsamskipnad, lege, psykolog, veileder fra utdanningen, praksisfeltet, medstudenter, studieadministrasjonen og advokater, for å nevne de mest vanlige. I dag er det stor sprik i hvor mye ressurser hver enkelt institusjon setter av til skikkethetsarbeid. En presisering av at det må settes av tilstrekkelig med ressurser mener vi det er behov for, dette for å sikre kvalitet i dette viktige arbeidet.

Med hilsen

Marit Aamodt Nielsen
Viserektor

Bjørn Jan Monstad
Studiedirektør

Small 11-5